

РЕШЕНИЕ

№ 7371

гр. София, 18.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5712** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел VIII от Глава III на ЗАНН.

Делото е образувано по предложение на прокурор на Софийска районна прокуратура, на основание чл. 72 във вр. с чл. 70, б. „д“ от ЗАНН за възобновяване на административнонаказателното производство, по което е издадено наказателно постановление № 17-4332-027513 от 10.01.2018г. на ОПП-СДВР, с което на Р. С. З. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300лв. на основание чл. 177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП.

Заинтересованата страна - Р. С. З., чрез адв. Н. моли съда да остави искането без уважение. Счита, че така наложеното административно наказание с НП не е обжалвано в законоустановения срок, не е предявен протест и е влязло в законна сила. Изтъква, че за конкретния случай не налице способ, с който да се иска НП да бъде отменено. Тази възможност е предвидена по реда на чл. 70, б. „д“ от ЗАНН, която разпоредба е в сила от 05.11.2017г., а деянието, за което е наложено административно наказание „глоба“ е извършено на 28.08.2017г.

Заинтересованата страна - Столична Дирекция на Вътрешните Работи, отдел „Пътна полиция“ не изпраща представител и не взема становище по направеното предложение.

Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на искането за възобновяване на административнонаказателното производство.

Съдът, като съобрази изложените в предложението основания и приложените доказателства, прие за установено следното:

Предложението за възобновяване е допустимо. Същото е изготвено и внесено от наблюдаващия прокурор при С. районна прокуратура – орган, притежаващ активна легитимация да поиска възобновяване на административнонаказателното производство в съответствие с нормата на чл. 72, ал. 1, пр. 2 ЗАНН. Разгледано по същество, предложението е основателно.

Софийска районна прокуратура е наблюдавала разследването по досъдебно производство № 270/2019 г. по описа на 07 РУ-СДВР, респ. пр. преписка № 2107/2019 г. по описа на СРП, което е било образувано за извършено престъпление по чл. 343 в, ал.2 вр. ал.1 от НК.

С Постановление от 27.03.2019г., Р. С. З. е привлечен в качеството на обвиняем за извършено престъпление по чл. 343в, ал.2, вр. ал.1 от НК, за това че на 28.08.2017г. в [населено място] от[жк]/от офис на търговско дружество [фирма] /до сградата на 07 РУ-СДВР/ бул. „А. М. №1“ е управлявал МПС – лек автомобил, марка „К., модел „СЕЕД“, с рег. [рег.номер на МПС] , без свидетелство за управление на МПС в едногодишен срок, след като е наказан по административен ред за такова деяние – с НП №16-4332-013006/04.08.2016г. на Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, влязло в законна сила на 04.05.2017г.

След приключване на разследването, на основание чл. 247, ал.1, т.1 от НПК на 06.06.2019г. е внесен в СРС обвинителен акт, ведно с досъдебно производство №270/2019г. по описа на 07 РУ-СДВР, пр. преписка №2107/2019г. по описа на СРП.

Било е образувано НОХД № 9263/2019г., по описа на СРС, НО, 112-и състав. В хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд е констатирано, че по кориците на делото е налице НП № 17-4332-027513 от 10.01.2018г. на ОПП-СДВР, с което Р. С. З. е санкциониран за деянието, за което впоследствие е внесен обвинителния акт. В досъдебната фаза на наказателното производство е установено, че е налице съмнение за извършено престъпление, поради което цитираното НП е отменено с мотивирана резолюция от 29.03.2019 /лист 21/, като Началникът на ОПП СДВР е прекратил административнонаказателното производство.

В проведеното по делото на дата 27.09.2019г. открито съдебно заседание СРС, НО, 112-и състав е приел, че Началникът на ОПП няма правомощия да отменя вече издадено НП, защото неговите правомощия за прекратяване на административнонаказателно производство могат да се упражняват само преди да бъде издадено НП, а законосъобразността на последното се преценява само от съд.

В открито съдебно заседание на 21.02.2020г. СРС, НО, 112-и състав е направил опит да връчи НП на Р. З., но същият е отказал, поради което наказаното лице е било запознато със съдържанието на НП и съдът е уведомил както него, така и защитника му, че от датата на съдебното заседание започва да тече 7-дневен срок за неговото обжалване. В посочения срок НП не е оспорено по съдебен ред, поради което същото е влязло в законна сила.

В проведеното по делото на дата 12.06.2020г. открито съдебно заседание районният съд е приел, че е налице основанието по чл. 25, ал. 1, т. 5 от НПК за спиране на наказателното производство, тъй като за същото деяние, което е престъпление, е налице приключило административнонаказателно производство, поради което и е налице основанието по чл. 25, ал. 1, т. 5 от НПК за спиране на наказателното производство до настъпване на основания за възобновяването му.

Така установената фактическа обстановка е отразена в предложението за възобновяване, отправено до АССГ от Районния прокурор при Софийска районна прокуратура и се подкрепя от приетите по делото доказателства. Въз основа на данните по делото съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 130, ал. 2 от ЗСВ тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

Според т. 1.2.2 от Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 г. на ВКС по т. д. № 3/2015 г., ОСНК на ВКС, последиците от повторното наказателно преследване на едно и също лице за същото деяние, за което спрямо него е било проведено приключило с влязъл в сила акт административнонаказателно производство с наказателен характер по смисъла на Конвенцията, се преодоляват чрез:

- прекратяване на второто по ред наказателно производство, образувано и/или проведено срещу дееца за същото деяние след окончателното приключване на административнонаказателното производство с наказателен характер, съответно с отмяна на постановените по него съдебни актове и прекратяването му на основание чл. 4, §.1 от Протокол № 7, вр. с чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК;

- възобновяване на окончателно приключилото административно-наказателно производство с наказателен характер по смисъла на чл. 4 от Протокол № 7 към ЕКПЧ при наличие на предпоставките на чл. 70, б. "в" от ЗАНН, отмяна на постановените по него актове и прекратяването му;

- възобновяване на прекратеното наказателно производство на основание чл. 422, ал. 1, т. 3 от НПК или отмяна на постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство по реда на чл. 243, ал. 9 от НПК и провеждане на наказателното производство след отпадане на процесуалната пречка по чл. 4, §.1 от Протокол № 7.

Съгласно мотивите по т. 1.2.2. на Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 г. на ВКС по т. д. № 3/2015 г., ОСНК на ВКС, компенсация на последиците от повторното наказателно преследване на деец, спрямо когото за същото деяние е било проведено окончателно приключило административнонаказателно производство с наказателен характер по смисъла на Конвенцията, може да бъде постигната чрез прекратяване на второто по ред наказателно производство, образувано или продължило след окончателното приключване на първия процес, на основание чл. 4, §.1 от Протокол № 7 по реда на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК, което процесуално действие включва и признание за допуснатото нарушение на принципа *non bis in idem*.

При действащата регламентация на ЗАНН и НПК прекратяването на второто по ред производство, независимо дали е наказателно или административно-наказателно с характер на наказателно по автономното значение на Конвенцията, не може да се избегне, тъй като се явява единственият съобразен с правозащитните стандарти на ЕКПЧ процесуален инструмент за ефективно преодоляване на последиците от нарушението на едно от основните човешки права - никой да не бъде подлаган на повторно наказателно преследване за едно и също деяние. С прекратяване на основание чл. 4, §.1 от Протокол № 7 по реда на чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК на второто по ред наказателно производство, образувано и/или проведено срещу дееца след окончателното приключване на административнонаказателно производство с наказателен характер за същото деяние,

респ. с отмяна на постановените по него съдебни актове и прекратяването му, националните власти признават и цялостно компенсират допуснатото нарушение на забраната *non bis in idem*. Няма пречки обаче за развитието на последващо наказателно производство, ако преди образуването на наказателното производство административнонаказателното производство с наказателен характер по смисъла на Конвенцията, е било прекратено на основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН или възобновено на основание чл. 70, б. "а" - "в" от ЗАНН, а постановените по него актове - отменени, тъй като липсва *bis* елементът - недопустимо дублиране на производствата. Правните последици от първата незаконосъобразно проведена в нарушение на чл. 33 от ЗАНН процедура могат да бъдат отстранени чрез възобновяване на окончателно приключилото административнонаказателно производство на основание чл. 70, б. "а" - "в" от ЗАНН.

След постановяване на посоченото тълкувателно решение обаче, са последвали изменения в НПК и ЗАНН, обн. в ДВ бр. 63 от 2017 г., в сила от 5.11.2017 г., с които в законодателството е въведена система от мерки за разрешаване на конкуренцията между административнонаказателна и наказателна отговорност. Въведена е новата буква "д" на чл. 70 от ЗАНН и е предвидено ново основание за възобновяване на административнонаказателните производства - когато деянието, за което е приключило административнонаказателното производство, съставлява престъпление. Тъй като законодателят не е регламентирал срока за подаване на искане за възобновяване по чл. 70, „д“ от ЗАНН, следва да се приложи разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, която препраща към НПК, в който е регламентирана процедурата за подаване на искане на възобновяване.

Въведено е ново основание за прекратяване на наказателното производство в НПК /чл. 24, ал. 1, т. 8а - извършеното деяние съставлява административно нарушение, за което е приключило административнонаказателно производство /при определени предпоставки / чл. 24, ал. 4 от НПК - ако в случаите по чл. 25, т. 5 в едномесечен срок от спирането не е направено предложение за възобновяване на административнонаказателното производство или предложението не е уважено/, което се явява и нова предпоставка за спиране на наказателното производство по чл. 25, ал. 1, т. 5 от НПК /за същото деяние, което е престъпление, е приключило административнонаказателно производство/.

Според протоколно определение от о.с.з на 112 - и състав, Наказателно отделение от 12.06.2020г. по НОХД № 9236/2019Г., наказателното производство е спряно на основание чл. 25, ал. 1, т. 5 и от тази дата започва да тече едномесечният срок по чл. 24, ал. 1, т. 8а от НПК, в който следва да се подаде молба за възобновяване. След този срок подадена молба за възобновяване би следвало да се приеме от настоящият съдебен състав за просрочена. В конкретният случаи прокурор от СРП е подал молба за възобновяване на 19.06.2020г. в законоустановения срок.

В настоящият случай е налице приключило първо по ред административнонаказателно производство с наказателен характер с влязло в сила НП и образувано за същото деяние и срещу същото лице наказателно производство. Това, с оглед нормата на чл. 4 от Протокол № 7 от ЕКПЧ и съгласно тълкувателно решение ТР № 3 от 22.12.2015 г. на ВКС по ТД № 3/2015 г., ОСНК на ВКС, безспорно съставлява нарушение на принципа, състоящ се в забрана за повторно съдене и наказване на едно и също лице за същото деяние. Следва да се посочи, че не е в компетентността на настоящата инстанция да се произнесе по въпроса дали в

действителност е извършено престъпление, който въпрос може да бъде решен единствено в рамките на наказателното производство. Същевременно разпоредбата на чл. 70, б. „д“ от ЗАНН, при съпоставката ѝ с б. „г“ на нормата, очевидно има предвид случаите, когато са налице данни, от които може да се направи извод за наличието на извършено престъпление. В случая фактите на инкриминираното поведение са едни и същи, а самото образуване на наказателно производство и привличането на обвиняем означава, че компетентният държавен орган е приел наличието на основателно предположение за извършено престъпление.

Предвид изложеното, настоящата съдебна инстанция счита за неоснователни наведените от процесуалния представител на Р. З. оплаквания. В настоящия случай е налице основание за възобновяване на административнонаказателното производство съгласно чл. 70, б. "д" от ЗАНН, отмяна на наказателното постановление и прекратяване на административнонаказателното производство с цел елиминиране на последиците от нарушаването на забраната *ne bis in idem* по чл. 4, § 1 от ЕКПЧ и безпрепятствено продължаване на образуваното за същото деяние наказателно производство.

Мотивиран така и на основание чл. 73 от ЗАНН Административен съд – София град, 16-и състав

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА административнонаказателното производство, по което е издадено Наказателно постановление № 17-4332-027513 от 10.01.2018г. на ОПП-СДВР, с което на Р. С. З., [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300лв. на основание чл. 177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 17-4332-027513 от 10.01.2018г. на ОПП-СДВР, с което на Р. С. З., [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. на основание чл. 177, ал.1, т.2, пр.1 от ЗДвП.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.